

Wit 't hart

EEN REIS DOOR HOOFD EN HART
NAAR HET BELOOFDE LAND

Mario Borzić

Wat vooraf ging

'Kijk en geloof je ogen niet, pas dan kun je zeggen dat je werkelijk ziet'

Welkom. Van harte welkom, beste lezer, aan het begin van een boek dat je mee zal nemen naar een nieuwe dimensie van het leven. De enige dimensie die is, die van het eeuwigdurende Begin, het Hart van God. Dit schrijven is over een periode van ruim zeven jaar tot stand gekomen en het tracht de inzichten te verwoorden die de doorgever van dit document heeft mogen ontvangen van het Leven. Dit boek verhaalt over de meest prangende levensvragen van een mens. Het verhaalt over leven, over dood, over lijden, over vreugde, zin en zingeving, plezier, hoop, verdriet en liefde. Ja, vooral over liefde. Die ene liefde, de ware, de eeuwigdurende. De enige die een hoofdletter verdient, die Liefde. Die Liefde waar jij al zo lang naar snakt.

Het boek beschrijft de huidige staat van ons collectieve bewustzijn van onze samenleving. Het beschrijft denkprocessen en het onderzoekt dogma's. Maar bovenal biedt het boek handvatten om jezelf te transformeren van een gevangene naar een vrij mens. Sterker nog, deze teksten zullen je doen beseffen dat je wezenlijk al vrij bent en elk hoofdstuk nodigt je dan ook uit dit te zien. Je hebt al lang genoeg gekeken, gezien echter, heb je nog niet.

In het boek zul je niets nieuws vinden. Niet iets wat je niet weet, maar wel iets wat je al zo lang hebt verdrongen. De geest van het boek brengt je in contact met je ware aard, Dat wat jij vergeten bent, maar Dat wat jou nooit vergeten is. De geest van dit schrijven zal je doen ontdekken wie je in Waarheid bent. Dit boek is geschreven ter ere van jou die al zo lang zoekt naar geluk, zekerheid en liefde, maar je moet al je moed en durf verzamelen om dit boek te leven. Nee, lezen is niet genoeg, dit boek dient geleefd te worden. Dit boek daagt je uit jezelf te onderzoeken, jezelf te zien zoals je bent en niet zoals je geleerd is te zijn. Dit boek is niet geschreven om je kennis te verrijken, maar om je te doen twijfelen aan alles wat je ooit is geleerd. Het vraagt je de heiligheid van al je waarden en normen te toetsen aan de Realiteit.

De zin van het bestaan is een thema dat mij, sinds ik mij kan herinneren, altijd heeft gefascineerd. Al in mijn vroege kinderjaren werd ik veelvuldig geconfronteerd met intens verdriet, woede en lijden in mijn directe omgeving. Deze confrontaties vormden voor mij de aanleiding om al vroeg in mijn leven op zoek te gaan naar de zin van mijn bestaan. Jaren gingen voorbij en ik baande mij een weg door de jungle van het leven. Ik vocht, vaak letterlijk, tegen alles en iedereen, maar vooral tegen mijzelf. Ik gaf God de schuld van mijn persoonlijke ellende, mijn angsten, mijn verdriet en mijn lijden. Hoe kon ik hier een einde aan maken? Was een leven zonder lijden eigenlijk wel mogelijk? Toen wist ik nog niet

dat ik vooral streed tegen mijn eigen onwetendheid. Ik had zó veel vragen, maar deze bleven vooralsnog onbeantwoord. "Waarom ben ik hier op aarde? Ik zie alleen maar ellende en verderf om mij heen. Dit kan toch nergens goed voor zijn! Er moet toch iets meer zijn dan dit...? Wat is mijn functie hier? Moet ik mee gaan met de grote kudde en het opperschaap volgen? Na een gedegen opleiding een gedegen baan zoeken, als het even meezit een gedegen vrouw huwen, gedegen kinderen groot brengen, gedegen werken tot mijn 65e levensjaar, en als ik geluk heb nog een aantal jaartjes gedegen genieten van mijn pensioentje? Er moet toch een hoger doel zijn dat dit..."

"Wie ben ik eigenlijk? Ben ik alleen maar mijn naam, geslacht en leeftijd? Ben ik mijn beroep? Ben ik de status die ik mijzelf aan heb gemeten? Ben ik wat anderen van mij vinden? Ben ik misschien Gods kind, maar wie is die God dan wel niet? Ik weet niet eens wie ik zelf ben, laat staan God. Ik. Ik moet toch meer zijn dan dit....."

Waarom bestaat lijden? Zijn wij als mensheid echt zo krankzinnig geworden dat we elkaar zo veel leed aandoen? Hoe is het zo ver gekomen dat ik een ander persoon de hersenen in kan slaan, alleen maar om mijn gelijk te halen? Waarom hebben wij, mensen, geld verkozen boven welzijn? Het welzijn van een ander persoon natuurlijk, want als het ons zelf aan gaat, dan verkiezen we natuurlijk altijd welzijn. Maar het feit dat ongeveer tweederde van de wereldbevolking onder de armoedegrens leeft, laat ons nagenoeg koud. Tsja, het zij nou eenmaal zo..... Als er een God is, waarom staat Hij dan dit lijden toe? Er moet toch een reden voor zijn..... ? Wat is geluk voor mij? Is het hebben van een gezond lichaam geluk? Is geluk het hebben van een leuke, aantrekkelijke vrouw? Is het mijn baan? Is het het geld dat ik er mee verdien? Zijn het mijn vrienden met wie ik veel kan lachen? Het is zo broos, zo kwetsbaar, zo vergankelijk. Is geluk dan niet groter en intenser dan dit.....?"

Dit is slechts een greep uit de vele vragen waar ik sinds mijn vroege tienerjaren mee heb geworsteld. Met mijn verstand was lang geen passend antwoord te vinden. Tot voor kort.

Jaren van spanning en innerlijke onrust brachten mij enige tijd geleden in een diepe mentale crisis. Ik had reeds vele dalen meegemaakt, maar deze leek zo diep dat ik geen uitweg meer zag. Slapeloze nachten en paniekaanvallen tergden mij tot op het bot. Visioenen van dood en verderf kleurden mijn gedachtenwereld. Het maakte me woedend, machteloos, verdrietig, maar boven alles angstig. Zo bang was ik nog nimmer geweest voor iets of iemand. En nu wás ik bang. Doodsbang voor dat wat ik mijn zelf noemde. Wat gebeurde er met mij? Ik had geen controle meer over mijn gedachten. Dit verlies van controle maakte me wanhopig. Emoties die ik al die jaren had ervaren, maar die ik diep weg had gestopt, zochten hun weg naar de oppervlakte en teisterden hun schepper. Dag en nacht. Ik kon het zelf bijna niet geloven, maar ik moest bekennen dat ik zwaar overspannen was geworden. Ik, die altijd alles had kunnen dragen, moest mijn hoofd buigen. Diep, heel diep. Het voelde alsof ik in een hoog tempo werd afgebroken. De strijd leek verloren, maar ik vocht voor wat ik waard was. Alleen tegen wie? Voor het eerst in mijn leven ontmoette ik een tegenstander met wie ik niet kon vechten, laat staan het gevecht winnen. Deze tegenstander was ongrijpbaar, omdat hij onzichtbaar bleef. Ik zag zijn stoten niet aankomen, maar ik voelde ze des te meer. Aanvalsgolf na aanvalsgolf belaagde mijn denkgeest. Wat kon ik doen?

Moegestreden en radeloos gaf ik me na verloop van tijd over aan 'mijn demonen', en ik accepteerde dat zij er waren. Ik was te moe om nog langer verzet te bieden. Ik deed niets meer. Ik kón niets meer doen, want ik was overwonnen. Angst had nu vrij spel.

In het holst van de nacht richtte ik mijn blik naar boven, strekte mijn hand uit en bad: "Help mij Vader, ik kan dit niet alleen. Ik geef mij over. Als ik moet sterven is dat oké. Uw Wil geschiedde...." Ik legde mijn hoofd op het kussen en sloot mijn ogen. Toen gebeurde er iets wat ik mijn leven lang niet meer zal vergeten. Deze gebeurtenis veranderde de koers van mijn leven volkomen. Die nacht ontstond er een scheur in het hardnekkige pantser van het ego. Het licht van Bewustzijn scheen in de donkere kamer van het broze omhulsel dat ik voor mijn zelf aanzag en deed me proeven van een Geluk en Liefde die niet van deze wereld zijn. Het was het begin van een proces van Zelfontdekking dat in fasen het innerlijk zuiverde van een zware last. Dit is in feite een zeer beknopte omschrijving van een grote reeks aan ervaringen en gebeurtenissen die volgden na deze bewuste nacht. Het Leven nam mij mee in Haar stroom met als doel mij Thuis te brengen.

Oude patronen en vastgeroeste gewoonten dienden te worden opgelost alvorens ik met de ogen van God de wereld in kon kijken. Dit gebeurde voor het eerst op 12 maart 2007, exact twee jaar na mijn eerste directe kennismaking met de Bron. Ik voelde me een aantal dagen zeer slecht en heel gespannen. Ik kon de slaap niet vatten en ik raakte lichtelijk in paniek. Mijn God, ik was toch niet weer terug bij af? Anders dan tijdens de crisisperiode van twee jaar eerder zocht ik dit keer de eenzaamheid op. Ik voelde dat deze periode niet lang zou duren en dat het een vorm van zuivering was. Nu, ik bleek het juist te hebben gevoeld. Vijf dagen duurde deze heftige periode. Te midden van mijn verwarring, maakte ik wonderen en openbaringen mee die met geen pen of toetsenbord te beschrijven zijn. Eén van deze wonderen was een ontmoeting met Jezus Christus tijdens een meditatiesessie. "Breng vrede daar waar je komt", fluisterde Hij mij toe na een hartelijke omhelzing. Van deze ontmoeting ging zo veel liefde uit dat zij voor mijn gestel bijna niet te dragen was. Ik, een vredebrenger? Ik die zo vol strijd en geweld was? Ik die mensen fysiek en mentaal had gepijnigd? Dit was de genade van God. Hij had mijn schreeuw om hulp gehoord. Hij had mijn tranen gezien en mijn verdriet gevoeld. Hij had mij nooit veroordeeld. Dit was de Liefde waar ik altijd naar op zoek was geweest. De Liefde die niet van deze wereld was, maar broodnodig was en is voor ieder levend wezen. Echter, de zuiveringen binnen het domein van de persoonlijkheid gingen door en waren bij vlagen zeer moeilijk en uiterst pijnlijk om te doorstaan. Dit was nodig om Thuis te komen, hield ik mijzelf tijdens angstige momenten voor. Twee dagen na mijn ontmoeting met Jezus was het dan zover.

Ik lag op zolder en ik had die nacht niet geslapen. Het was een maandagmorgen en ik zou die ochtend weer naar mijn werk gaan, nadat ik mij een aantal dagen had ziek gemeld vanwege de beschreven gebeurtenissen. Ik lag op mijn matras en ik staarde naar het plafond, terwijl mijn hart tekeer ging op het ritme van een niet aflatende gedachtenstroom. Er lagen twee boeken naast mijn matras, een cursus in wonderen, geïnspireerd door Jezus Christus en 'Ik Ben', een boek met lessen van Sri Nisargadatta Maharaj, een inmiddels overleden meester uit India. Teksten uit deze boeken begonnen zich in flarden aan te dienen in mijn denkkeest. In eerste instantie leken zij met elkaar in tegenspraak, twee verschillende wegen naar de Waarheid. Mijn gedachten werden steeds heftiger en zij dienden zich in een razend tempo aan. Wat is nu waar en wat niet? Wat is nu de weg? Wie heeft gelijk? Mijn hoofd leek te ontploffen, radeloos tuurde ik voor mij uit. Plotseling verschenen de bladzijden uit de genoemde boeken als in een visioen in de kamer. De twee boeken werden als door een wervelwind opgepakt, bladzijden stoven ritselend als herfstbladeren in een najaarsstorm voorbij. Ik kon ze duidelijk zien, vlak voor me ter hoogte van mijn voorhoofd. Ademloos keek ik toe. De twee boeken werden naar elkaar toegebracht en gingen in elkaar op. Een draaikolk aan letters, zinnen en zinsdelen verdween vervolgens in mijn zogenaamde 'derde oog', het punt tussen de wenkbrauwen. Het derde oog wordt ook wel het geestesoog genoemd en is een belangrijk 'spiritueel centrum' in sommige religieuze stromingen.

Opeens werd alles rustig en vredig. De 'storm' was ineens gaan liggen. Gedachten en gevoelens hielden mij niet langer in hun greep. Vol verbazing keek ik de kamer rond. Ik zag de wereldlijke illusie, zo helder als een bergbeek in de Alpen. Waar ik al die tijd dacht 'vrij' te zijn, ervoer ik nu wat het was om Vrijheid te zijn. Gedurende twee jaar had ik God kunnen zien. Van zo dichtbij dat ik zijn Gezicht aan kon raken, en nu was ik opgegaan in Haar en ik aanschouwde de schepping. Beter gezegd, God keek door de ogen van mijn lichaam de wereld in. Ik en de Vader waren Eén geworden.

Ik liep de trap af en ik keek in de spiegel. Ik zag een dromer. Ik zag mijn fysieke gestalte, maar boven alles zag ik leegte. Een heerlijke, onpeilbare, volle leegte die vrij maakt. Onbeschrijflijk, wonderbaarlijk, maar o zo echt, o zo waar. Het lichaam bewoog in Mij, het was niet meer en niet minder dan een verschijning in tijd en ruimte, Mijn instrument. Ik keek nogmaals naar mijn spiegelbeeld, maar er was Niets meer. Dat wat ik dacht te zijn was dood en toch was Ik springlevend. Ik liep de slaapkamer binnen en ik maakte mijn vriendin wakker. "Ik ben God geworden", stamelde ik versuft, verbaasd, maar kraakhelder van geest, maar ook deze beschrijving van het meest verhevene denkbaar, paste Mij niet. God was opgegaan in Mij en ik in Hem. Alleen de Leegte die vol is van zich Zelf, manifesteerde zich als de alles doordringende Realiteit. Onbeschrijflijk echt, onuitspreekbaar waar... Haar glans doodde de schaduw van mijn ik-figuur, maar Liefde verhief mij tot het Ene, ondeelbare, de Ware Natuur van alles wat is.

Ik kleedde mij vluchtig aan om onze hond uit te laten. Buiten gekomen, zag ik het 'speelgoed' in ontelbare vormen, een onderdeel van het Goddelijke Spel. Dromers verschenen en verdwenen, IK bleef onbewogen. Dit Zien duurde een minuut of 20, maar was genoeg om mijn leven op stelten te zetten. Vanaf dat moment stond alles wat ik deed in het teken van mijn zoektocht naar Waarheid. Ik zocht Haar om er voor altijd in op te gaan. De Stroom heeft me nooit meer verlaten, maar nog altijd gaan de zuiveringen door. Mystieke ervaringen en inzichten mag ik nog altijd ondergaan en ontvangen. Hun doel is het oplossen van mijn egoresten, om een steeds zuiverdere ontvanger te worden van Zijn belofte aan de mensheid.

Laat mij je meenemen langs deze inzichten en de antwoorden op de vele vragen die de mensheid zich al millennia lang stelt en waar slechts weinigen een passend antwoord op weten te vinden. Juist het ontbreken van bevredigende antwoorden op deze essentiële vraagstukken is de bron van al het persoonlijke drama op onze planeet. Ons persoonlijk drama zorgt steeds weer voor de collectieve waanzin die onze aarde al sinds mensenheugenis teistert. Deze waanzin uit zich in elk conflict, van de kleinste ergernis tot aan de vele oorlogen met al hun verschrikkingen.

Ik vraag je de teksten in dit boek niet louter en alleen te filteren door je verstand, maar ik verzoek je mijn woorden te toetsen aan je gevoel. Gevoel is de taal van het hart en op dit niveau is dit boek tot stand gekomen.

Aan het einde en soms in het midden van elk hoofdstuk vind je een oefening die je in de gelegenheid stelt de kernboodschap van dat hoofdstuk te onderzoeken voor jezelf. Met andere woorden: te toetsen aan jÓuw gevoel. Ga hier serieus mee aan de slag, want alleen door serieus en gedegen zelf-onderzoek kun je antwoorden vinden op al je levensvragen. Deze antwoorden draag je met je mee in de eindeloze diepte van jouw hart. Laat mijn woorden slechts een leidraad zijn voor het vinden van de bron van Vreugde die in ieders hart woont. De duur van de oefeningen in dagen bepaal je zelf.

Het proces van ontwaken zal je leven verrijken met inzicht in je dagelijks (dis)functioneren. Dit inzicht zal je in staat stellen veranderingen aan te brengen in jouw handelen daar waar jij dat nodig acht. Je zult gaan inzien dat een 'wakker' bestaan je veel meer geestelijke ruimte en rust zal schenken dan je huidige toestand van conditionering.

Als jij niet wilt tornen aan de heiligheid van je overtuigingen, leg dit boek dan nu naast je neer en gun het geen blik meer waardig. Wanneer je het gevoel hebt, net als ik had, dat er meer moet zijn dan dit, laten we dan samen deze reis ondernemen en op onderzoek uit gaan. Goede reis!

Stilte

'Stilte zegt vaak meer dan 1000 woorden'

Stilte. Spreek het woord eens uit en zwijg. Wees stil en luister. Luister goed. Wanneer je dit met je volle aandacht doet, kun je haar voelen tot in het diepst van je wezen. Als je haar werkelijk voelt, is het alsof je haar tegelijkertijd kunt aanraken, horen, zien, ruiken en proeven. Zij is daar, in al je zintuigen, in heel je wezen, maar je moet 'daar' zijn om haar te ervaren. Let op haar, merk haar op tussen de woorden die je nu leest. Voel haar tijdens een gesprek wanneer klanken uit haar geboren worden en in haar sterven. Beleef de stilte in haar volle glorie, want zij is de moeder uit wier liefde jij geboren bent. Eer haar, want zij is de moeder van alle ervaringen. Zonder stilte zou jij niet kunnen zijn. Zij is de oergrond waarin het universum zijn rust vindt.

Toch zijn veel mensen bang voor stilte. Zij zijn bang voor haar kracht en peilloze diepte. We zijn nu eenmaal zo gewend geraakt aan allerlei geluiden en beelden in en om ons heen, dat wij vervreemd zijn van stilte. Stilte is eng, want zij werkt als een spiegel. In haar zie je jezelf. Althans, het beeld dat je van jezelf hebt gemaakt. Aangezien velen van ons niet blij zijn met dit beeld, willen we de confrontatie liever uit de weg gaan. Stilte. Je ego roept en schreeuwt uit volle borst, zodat je de stilte niet hoeft te ervaren, want je ego weet dat het in de armen van stilte sterft. Stilte valt niet aan en verdedigt zich evenmin. Zij is. Kalm en vredig en toch is zij sterker dan de sterkste storm.

Leer weer te leven met stilte. Word je bewust van de aanwezigheid bij wier gratie alles bestaat. Zij is de achtergrond van je favoriete lied. Zij is de inspiratie voor jouw mooiste schilderij. Zij is de moeder van je kind. Sluit vrede met haar en rust zal jouw geschenk zijn. Durf een blik te werpen in de spiegel die zij je voorhoudt en word je bewust van het beeld dat je ziet. Als je niet tevreden bent met dat wat je ziet, verander dit dan. Stilte maakt je bewust van je Ware Natuur. Laat haar toe en ze zal je leven verrijken, want in haar schuilt het antwoord op de vraag die je jezelf, misschien onbewust, al zó lang stelt: 'Wie ben ik écht?'

Stilte is alom aanwezig; onhoorbaar; onzichtbaar; reukloos voor de zintuigen. Behalve als je kijkt om werkelijk te zien. Hoe je dit doet? Door te versmelten met haar. Door geheel op te gaan in haar vrede, zodat ook jij vrede wordt. Als je werkelijk kijkt, in volle Aanwezigheid en met heel je wezen, verdwijnt de 'ik-figuur' van het toneel. De waarnemer lost op in de waarneming. Er is dan niemand die kijkt en toch wordt alles gezien. Dat wat rest is zuivere Aanwezigheid die bewust is van zich Zelf. Welkom in het land van Zijn. Het Koninkrijk der Hemelen is zojuist over je neergedaald. Hier is het Hart van God, het Huis van jouw hart, jouw Thuis.

Oefening:

Dit is een stilteoefening. Om te beginnen, is er stilte. Verroer je niet, wees ontspannen en houd je ogen geopend. Kijk, maar concentreer je niet. Maak je waarneming steeds weidser tot deze verdwijnt aan weerszijden van je lichaam. Nu ben jij niet meer degene die kijkt, maar wie gezien wordt. Ga op in de voorstelling die je gepresenteerd wordt. Je bent nu geen fragmentje meer in de oneindige schepping, maar je bent opgegaan in de Moeder die de schepping koestert als haar pasgeboren eenling. Wanneer je één bent geworden met de stilte, voel dan. Voel bewust. Zak dieper en dieper de stilte in tot je als het ware onder de stilte komt. Omarm de stilte. Dit is het moment waarop je zult ervaren dat stilte uit Jou geboren wordt en in Jou bestaat. Uit Jou, Moeder van stilte. Dit is hemels. Jij bent de Bron waaruit zij ontspringt en waarin zij uitmondt. Dat is Jouw Grootheid. Je bent om stil van te worden. Muisstil.

Neem de tijd voor stilte, elke dag weer. Begroet haar bij het ontwaken en verwelkom haar voor het slapen gaan. Als je in de auto zit op weg naar je werk, zet dan je radio uit en luister naar de mooiste muziek die er bestaat: de muziek van de stilte.

Als je in de trein of bus zit, wees dan stil. Laat het geluid om je heen je passeren, zonder je te raken. Jij bent de Rust waar stilte in bestaat en zodoende ben je onverstoort.

Je kunt haar overal vinden, maar aan het begin van het proces van onthechting van het wereldse lawaai is het gemakkelijker haar te vinden in de natuur. Ga wandelen in het bos of op het strand. Hoor haar in het ritselen van de bladeren of in het ruisen van de zee. Dit is genieten in de zuiverste vorm, leven zoals leven bedoeld is. Merk stilte niet alleen op in de wereld buiten jezelf. Wees je ook bewust van haar aanwezigheid in je innerlijke wereld. Zo valt elke denkbeeldige scheiding tussen innerlijk en uiterlijk weg, omdat deze slechts bestaat in het denken. Voel haar in je lichaam als stille getuige van het kloppen van je hart. Herken haar als de achtergrond van je gedachten. Bewust zijn van stilte is bewust zijn van je eigen bestaan. Stilte biedt je de geborgenheid waar je zo naar verlangt, maar boven alles is zij de brug tussen je lichaamsbewustzijn en je ware Zelf. Verzinken in stilte is verheven worden tot je Zelf.

Stilte

Te vaak wordt er gesproken, te vaak is er lawaai, soms past slechts stilte. Een oase van rust daalt over mij neer, een deken van liefde die alles doet verstommen, mijn gesluierde prinses ontroert mij keer op keer.

Haar kracht is overweldigend, haar schoonheid beneemt mij de adem telkens weer, in haar aanwezigheid past slechts zwijgen, mijn lichaam vleit zich, bevend van verlangen, naast haar neer. Te bang om haar aan te raken, omdat ze dan zou kunnen gaan.

Sommige dingen moet je niet uit willen leggen, zij spreken voor zich. Zij zeggen alles door niets te zeggen, zij blijven trouw aan hun bron, in stilte, waar alles ooit begon.

Ze hangt aan mijn getuete lippen, als een druppel honing strekt zij zich uit tot in de eeuwigheid. Ongrijpbaar, maar toch zo nabij. Onuitspreekbaar en toch het hart van alle woorden. Stilte, mijn gesluierde prinses...

Oefening:

Doe de oefening zoals uitgelegd in dit hoofdstuk met betrekking tot waarnemen in stilte. Dit is als het ware mediteren met geopende ogen.

Wees je vandaag bewust van stilte, overal om je heen. Stilte na het spreken van een zin, een moment van zwijgend samen zijn, de stilte tussen twee gedachten, de stilte van een boom, van de hemel. De stilte en rust van een medemens, een huisdier.

Neem daarnaast minimaal 15 minuten de tijd die je doorbrengt in bewuste stilte. Observeer hierbij je innerlijke wereld van denken en voelen.

Eén adem, één stem

'Adem verbindt leven met leven. Zij verbindt waar denken ontbindt'.

De tijd is hier om met één stem te spreken. Daar waar er maar Eén is, is geen plaats voor dualiteit. In de wereld draait alles om de vraag hoe je jezelf ziet. De vraag 'wie ben ik?' kan alleen in de wereld worden beantwoord. Maar om tot het antwoord te komen moet je de wereld achter je laten. Maar je vingers houden nog altijd krampachtig de wereld van de polariteit vast. Nog altijd knijp je zo hard dat je knokkels er wit van zien. Je bent verslaafd aan deze wereld. Je bent verslaafd aan haar vertier, aan haar oppervlakkigheid, aan haar schijnzekerheid, aan haar verdriet.

De wereld is geen horde die genomen moet worden. Je hoeft alleen maar een blik te werpen in je verstarde knuisten om te zien wat je vast hebt. Je weet dat je niets vast hebt en dat je alleen de illusie van controle koestert. Neem eens een ogenblik en ga eens voor jezelf na wat je allemaal niet denkt te zijn, niet denkt te bezitten. Denk nu gerust maar eens even na en bedenk je eens wat je allemaal niet wenst in je leven, tot welke familie je behoort, welke belangen je verdedigt. Bedenk eens welke groepen mensen, gewoonten, rituelen je als die van jou beschouwt. Wie zijn je vrienden? Wie zijn je landgenoten? Sta hier alsjeblieft bij stil. In welke hokjes heb je jezelf geschaard? Met wie identificeer je jezelf?

Terwijl je jezelf positioneert, vraag ik je eerlijk te zijn. Eerlijk zijn, doe je door te luisteren naar je gevoel, naar de stem van je hart. Eerlijkheid wordt geboren uit stilte. Probeer geen wenselijke uitspraken over jezelf te geven, omdat je toevallig dit boek in handen hebt. Dit boek is niet om te lezen, dit boek moet je zijn. Voel nu eens hoe verknijpt je leven is. Je leven is in jouw beleving verre van eenheid, je leven speelt zich af in de wereld van fragmenten. Is dit echt wat je wilt?

Om bij mij te komen, moet je dit 'offer' geven. Ik vraag van jou vergankelijkheid om je er eeuwigheid voor terug te geven. Ik vraag van jou verdriet om je vreugde te schenken. Ik vraag van jou onzekerheid, zodat je zekerheid kunt ontvangen. Ik vraag van jou leegte om je te vervullen met een hemelse volheid. Ik vraag van jou niets om je alles te kunnen geven.

Ik voel je angst om los te laten en dat is goed. Het is goed om je bewust te zijn van het feit dat je bang bent om los te laten, want bewust zijn is de enige stap naar verandering. Het is natuurlijk niet zo vreemd dat je bang bent. Ons collectieve bewustzijn hangt als een zware, dichte mist over onze planeet. Zij belet je de wereld te zien zoals zij is. Het menselijke ras is al millennia lang gevangen in een zelfgemaakt gekkenhuis dat we ego of 'ik' zijn gaan noemen. Let wel, de vloek draagt altijd de zegen met zich mee.

De waanzin om je heen bestaat in je drang de jou omringende wereld te beheersen. Aardse verleidingen in de vorm van geld, sex en materieel bezit tarten je ego en maken in hem een niet aflatende drang tot genot wakker. De uitvlucht uit deze collectieve waanzin ben jij. Je vluchtroute leidt door je hart.

Er bestaat geen weg van jou naar jou. Er is geen methode die je daar kan brengen. Er is geen cursus die je daar naar toe kan begeleiden. Geen boek ter wereld draagt het antwoord in zich. Jij bent het antwoord op alle vragen.

Elke externe beweging en elke inspanning die naar buiten is gericht, brengt je verder van je Zelf. Het is de beweging naar binnen die de illusionaire 'ik' doodt. Het is daar waar IK ben.

Dit schrijven is anders dan de meeste geschriften die gericht zijn op verlichting van het menselijke bestaan. Zie dit boekwerk als een schatkaart die jou leidt naar de schat die je bent. Juist, je hebt een schatkaart in handen. Maar wie heeft een schatkaart nodig als hij zelf het gezochte is? Dit boek is de schatkaart waarop staat: 'Verscheur mij, want dat wat je zoekt, is al gevonden. Sluit je ogen, wees stil en weet dat jij de schat bent'.

Je hebt al veel pagina's gelezen, en hopelijk heb je niets nieuws geleerd. Net zoals de in het boeddhisme bekend geworden uitspraak 'als je de Boeddha op je pad tegenkomt, doodt hem dan', vraag ik je ook dit boek te doden. Dood alle kennis die je er uit opgedaan hebt. Sterf aan elke beschrijving, aan elke verwijzing, aan elk gedicht, aan elke oefening. Sterf aan het mooie, sterf aan het lelijke en je zult leven als ooit tevoren. Wat overblijft van het boek is essentie. Dat wat je bent. Het boek is geschreven om je te doden, zodat je opnieuw geboren kunt worden in het eeuwige leven.

Ik vraag je dan ook dit boek niet serieus te nemen. Ik vraag je dit boek te verbranden voor je geestesoog. Gebruik het zolang als het je dient, maar misbruik haar niet voor een zoektocht die in feite niet bestaat. Er bestaat geen vreemdere en nuttelozere handeling dan het zoeken naar jezelf. Je kunt jezelf niet kwijtraken al zou je dat willen. Prik alleen de zeepbel van het denken door. De concentratie van energie in je brein zorgt voor de nachtmerrie waarin jij een ondankbare hoofdrol vervult.

Ik heb vaak een beroep gedaan op je gevoel. Om te voelen moet je 'uit je hoofd' komen en aanwezig zijn in je hele lichaam. Wanneer je aanwezig bent, voel je dat je lichaam zich beweegt in een onmetelijk en onbenoembaar veld. In datzelfde veld beweegt de wereld zich, vinden planeten hun baan, schijnt de zon en valt de nacht om vervolgens plaats te maken voor een nieuwe dageraad.

Ik ben verschenen in de vorm van deze letters. Ik ben tevens hun geest en de drager van die geest. Ik ben de kaft, de kleuren en de geur van het boek. Ik ben dat mooie gedicht en die ene, onbegrijpelijke zin. Ik ben in jouw begrip en in jouw onbegrip. Ik ben in jouw goedkeuring en in jouw afkeuring van mijn waarheid. Ik ben de schrijver en lezer van dit boek. Ik ben ook dat waarin dit alles gebeurt. Ik ben ook dat waarin dit alles nooit is gebeurd. Ik ben dat wat jij wilt dat ik ben, maar tevens ga ik daar aan voorbij.

Je kunt mij niet zien, je kunt alleen de illusie doorzien. Je bent mij, tenzij je denkt dat je een illusie bent. Je bent mij, ook als je denkt dat je de illusie bent. Ik ben niet te missen, want ik ben zowel in het gezochte als in het gevondene. Ik ben in het zoeken en in het vinden. Stop met zoeken en sta

stil. Sta stil, terwijl je lichaam beweegt en het denken gonst. Was het niet mijn tweelingbroer die zei: "Kom tot zijn, terwijl je voorbij gaat."?

Dat wat voorbij gaat, is van het denken. Ik ben. Zelfs voorbij dat. Wees niet langer een gevangene van je eigen creatie. Bevrijd je van de ketenen waarmee je jezelf hebt belast. Dagen komen, dagen gaan. Uit hun ontelbare reeks worden eeuwen en millennia geboren, maar ook zij komen en gaan. De tijd en het denken gaan hand in hand aan mij voorbij. Ik ben de roerloze, die berust in het Naamloze. Aan mij gaat alles voorbij. Hersenschimmen, droomflarden, niet meer, niet minder.

Ik bezing je uit vele, sierlijke kelen, maar je hoort me niet. Ik roep je, met lawaai en in stilte, maar je hoort me niet. Ik schrijf je, in vele talen, maar je leest over me heen. Ik bemin je, dag en nacht, maar je bent gevoelloos voor mijn aanraking. Ik lach je toe, als kind als bejaarde, maar je ziet me niet. Ik ween, in de verte en in je naaste, maar je bent te moe. Te moe om te zien, te moe om te horen, te moe om te voelen. Te moe om mij te omarmen.

Het menselijke denken wordt steeds gewetenslozer, haar apathische staat verergert, haar dyslexie maakt steeds blinder. Wees blij, want dit is het moment waarop de engelen zich hebben verheugd. Dit is het moment waarop de hemelen juichen. Ik ben uit de Moederschoot gekomen om je dit nieuws te vertellen.

Doe niets meer, stop met alles wat je doet. Het is tijd voor bezinning. Stilstand is geen achteruitgang, zoals de wereld gelooft. Stilstand is vooruitgang. Stilstand is de motor achter de evolutie. Stilte is de heilige voedingsbodem van creatie. Stilte is het onbegrensde potentieel. Uit lawaai is de Industriële Revolutie geboren, uit stilte zal de Spirituele Revolutie geboren worden.

Met één adem spreken ik en de Vader. Wie mijn woorden leest met zijn hart, zal Hem kennen. Met één stem, die vele klanken en toonhoogten behelst, vragen wij jou Thuis te komen. In mij is de rust. In mij is het genoeg. In mij is het einde van lijden. In mij ben jij.

Een dapper mens durft te sterven voor de goede zaak. Een dapperder mens durft te leven voor de goede zaak. Is het niet dwaas dat we bang zijn geworden voor het leven? Is het niet dwaas dat we vast houden aan pijn? Is het niet dwaas dat velen hongeren, terwijl er genoeg is om een ieder te voeden? Is het niet dwaas dat we blijven vasthouden aan schuld, terwijl onschuld bevrijdt? Is het niet dwaas dat velen snakken naar een druppel water, terwijl de bron van het levenswater in een ieder van ons aanwezig is?

Liefde is de oplossing voor elke kwaal. Angst is elke kwaal. Haat verscheurt waar liefde verbindt. Verdriet kwelt waar liefde geneest. Het is zo eenvoudig, omdat liefde eenvoudig is. Het is dat wat het meest natuurlijke is. Liefde dringt zich niet op, omdat zij sober is. Zij kent geen eerzucht, want eer en trots zijn haar vreemd.

Ik heb de wereld geschapen, zodat ik door de mensheid mijn eenheid en liefde kan vieren. Door de mens kan ik mijzelf kennen door vanuit het lichaam lief te hebben. De mens ben ik in expressie. De diversiteit van het aardse leven is geschapen uit liefde.

Door de ogen van de mens kijk ik naar een bloem in bloei en ik zie mijzelf in haar schoonheid. De aanblik van een prachtige, groene vallei herinnert mij aan mijn uitgestrektheid. Het zien van spelende kinderen bevestigt mijn onbevangenheid. In de ogen van een hond zie ik mijn trouw en loyaliteit. Nooit heb ik de wereld verlaten, de wereld heeft mij de rug toegekeerd. Nu openbaar ik mij, op vele manieren, om haar te redden.

Ik heb de geest van de Trooster gestuurd om het verdriet uit jullie harten weg te nemen. Ik heb mij over jullie ontfermd zoals het een Moeder betaamt. Je hebt mij vele malen ontkend. Misschien heb je gebeden; misschien heb je gevast; misschien heb je gemediteerd en aan yoga gedaan; misschien heb je veel heilige boeken gelezen. Ondanks deze inspanningen heb je mij niet gevonden en wellicht heb je de hoop opgegeven mij ooit te kennen. Mijn lief, het heeft je doen inzien waar je mij niet moet zoeken. Zoek mij niet in een middel, vind mij in het doel en dat doel ben jij.

Weet, dat je me nooit verloren hebt, want toen jij besloot mij los te laten, hield ik je vast. Door jezelf te ontkennen, heb je mij ontkend. Door jezelf te kwellen, heb je mij gekweld. Door jezelf te verloochenen, verloochende je je medemens. Toen ontkende je mij weer. Als je 'nee' zegt tegen jezelf, zeg je 'nee' tegen je omgeving. Als je 'ja' zegt tegen jezelf, zeg je 'ja' tegen ieder levend wezen. Door jezelf in een ander te zien en te omarmen, omarm je mij. Dan is de cirkel weer rond en zo wordt volmaaktheid geboren op aarde. Dit is de ware betekenis van de onbevleete ontvangenis: De ongeboren Geest die over de herboren mens komt.

Weet dat God en jij twee benamingen zijn voor dat wat geen naam kan dragen. Het naamloze stroomt en leeft door alles en iedereen. Jezelf identificeren met dat Ene en het dopen in IK scheidt de grootste vreugde en ontketent de sterkste liefdesstroom denkbaar in de gehele schepping. 'Ja' zeggen tegen deze staat van Eenheid die altijd is geweest en altijd zal zijn, brengt het hele universum Thuis. Door dit te doen heb je een universele vrede gesloten.

Zullen er dan geen mensen meer zijn die pijn hebben? Ja, maar jouw Bevrijding zal hun pijn verzachten. Zullen er dan geen mensen meer zijn die stelen en moorden? Ja, maar je zult ze niet veroordelen en zo een lichtend voorbeeld voor ze zijn. Zullen er dan geen mensen meer zijn die bedriegen? Ja, maar je zult ze lief hebben en hen zo herinneren aan de Waarheid. Zullen er dan geen mensen meer zijn die verdriet hebben? Ja, maar jij zult een troost voor ze zijn.

Met je fysieke entiteit zul je een enkeling troost kunnen bieden. Maar je ontwaakte bewustzijn zal zich uitstrekken en het gehele universum omarmen en een ieder die zich daarin bevindt, zul je zegenen met liefde. Het is niet de Zoon van vlees die bevrijdt, het is de Zoon die bewustzijn is, die de Verlossing schenkt. Jouw ontwaken is een oproep tot een universeel ontwaken die tot het einde der tijden door de kosmos zal echoën. Het vlees is niet de Messias, maar een ontwaakt bewustzijn is dat wat bevrijdt. Dit is het belang van een bevrijde, onthechte geest.

Wanneer je jezelf bevrijdt van gehechtheid aan het lichaam, zul je je aardse bestaan transformeren van overleven naar leven. Maak je los van dwangmatige gedachten, bevrijd je van verhitte emoties en wees vrij. Ga niet de strijd met ze aan, want daar gedijen ze bij. Laat ze zijn en geef je verzonden controle op. Geef je dwangmatige en uiterst vermoeiende manier van leven op en treed binnen in het Beloofde Land. Het land van melk en honing voor de ziel. Het enige land dat geen grenzen kent en waarin iedereen meer dan welkom is. Hier is niemand illegaal.

Staak je tot mislukken gedoemde pogingen geluk te vinden in de wereld buiten jezelf. Kom thuis in mijn Huis en neem de wereld mee. Het is de enige weg die er is en die weg ben jij. Je bent waardig, ook al heb je jezelf al zo lang verworpen. Je bent gewenst, ook al is je anders verteld. Het enige wat je hebt, ben jezelf. Laat je dwangmatige pogingen varen om de wereld te onderwerpen aan de wil van je ego. Haal je handen van je keel en laat je levensadem weer vrijelijk stromen.

Ontspan je gebalde vuisten, want alleen een open hand kan iets nieuws ontvangen. Het is tijd pijn los te laten en vreugde te zijn. Voel je adem, voel het leven. Eer het door het te laten zijn.

Nu zullen er mensen zijn (en misschien ben jij wel één van hen) die zeggen dat dit wel mooi klinkt allemaal, maar dat de realisatie van een vrije manier van leven een onmogelijke taak is. Vraag jezelf dan eens af wie die twijfel zaait. Wat is dat in jou dat liever vasthoudt aan pijn dan dat het liefde begroet? Van wie is dat akelige, negatieve stemmetje dat elke keer opduikt als je het naar je zin hebt en je gelukkig voelt? Wie zaagt er aan je stoelpoten, dag en nacht?

Patronen en overtuigingen die je niet dienen, moeten worden gezuiverd. Dit is het proces van onthechten. Wanneer jij je 'demonen' aanbiedt aan het Licht, zal zij ze verlichten en het duister in jou wegnemen. Hiervoor is het noodzakelijk dat je de beperkingen aan een onderzoek onderwerpt en ze erkent als blokkades die je op wilt lossen. Deze reiniging van je biologische systeem gebeurt echter niet op het niveau van dat systeem. Net zoals duister zichzelf niet kan herkennen als het duister zolang het in duisternis vertoeft, zo ook kan ons ego zichzelf niet genezen van zich zelf. Zo als het donker licht nodig heeft voor transformatie, zo heeft angst Liefde nodig. Maar zoals een hond bijt naar de handen van een dierenarts die hem wil genezen, zo zal ook angst zich verzetten tegen Liefde.

Kijk met een eerlijke blik naar binnen. Jij bent je eigen Messias. Maar om te weten wat je moet genezen, moet je weten wie geneest. De persoon is de patiënt, het Zelf is de arts. Ik ben de gever van genezing, mijn licht is alom aanwezig. Het ego is de schaduw en hij doet zijn best de dwaling in stand te houden. Om het licht te aanschouwen moet je in het licht komen staan. Alleen vanuit de staat van volkomenheid kun je onvolkomenheid waarnemen en dus ook genezen. Weet dat je huist in volkomenheid, richt je bewustzijn daar dan ook op.

Door je bewustzijn te richten op mij, geef je de identificatie met het ego op. Zo stop je de voeding van het ego met als gevolg dat het zal sterven. Zijn dood is jouw leven. Erken het tekort van het ego door te luisteren naar zijn ideeën, verwachtingen en eisen. Luister naar zijn onverzadigbare honger, maar handel er niet naar. Wees alleen aanwezig in stilte. Voel zijn onrust, voel zijn impulsiviteit, voel zijn pijn, voel zijn onzekerheid.

Ondanks dit is het ego geen vloek, maar een zegen. Sterker nog, zijn ogenschijnlijke tekort is tevens zijn kracht. Hij maakt het mogelijk dat ik mij ervaar. Zijn tekort is mijn volheid, zijn onrust is mijn rust, zijn verdriet is mijn vreugde, zijn traan is mijn lach. Ik ben het ego dankbaar, omdat het mij dient. Zonder ego was er geen evolutie, geen tijd, geen ruimte en geen schepping. Ik ben in het ego en het ego is in mij. Zijn waanzin drijft de mensen naar mij toe. De schaduw-ik brengt het offer voor het welzijn van de mensheid. Breng het ego terug naar huis. Vergeef hem zijn brutaliteit en zijn krankzinnigheid, want het heeft onwetendheid verkozen om jou naar het weten te loodsen. Heb de dronkaard lief zoals je je bloedeigen kind lief hebt. Vergeef het, want hij weet niet wat hij doet. Vergeef hem, maar laat hem niet langer je gids zijn.

Vraag ik je de wereld te haten en wereldse zaken te mijden? Nee, ik vraag je de wereld te zien waarvoor zij is bestemd. Koester haar, heb haar lief zonder je hart aan haar te verliezen. Kus haar zonder haar vast te pakken. Je kunt pas echt van de wereld genieten als je haar kent. Maar voor je haar aard en haar natuur leert kennen, moet je weten wie je bent. Haar vergankelijkheid is een wegwijzer voor de mensheid. Daarmee vertelt ze je dat je naar binnen moet kijken. In haar is geen plaats voor zekerheid, want de enige zetel van zekerheid zit in jezelf. Wanneer je jezelf in de wereld verliest, doe je de wereld en jezelf onrecht aan. Gebruik haar schoonheid en haar weelde, maar misbruik haar niet.

Ontken de wereld en de persoonlijkheid die aan haar is verknocht als zijnde realiteit. Daarmee maak je de weg vrij voor het eeuwige licht om door jou heen de wereld in te schijnen. Ontken vervolgens niet de blokkades die leven in de persoon die je bezielt, want daarmee houd je de blokkade in stand. Geef haar het licht wat zij nodig heeft om te helen. Door aanwezig te zijn en door te luisteren naar wat deze opeenhoping van energie je wil leren. Door te luisteren, geef je haar de liefde waar zij zo naar hunkert. Wees aanwezig en neem haar op in je licht. Voel de pijn die de blokkade in stand houdt en geef haar de erkenning die zij verdient. Laat haar weer stromen.....

Ontkenning is de weg naar je Zelf. Vanuit deze zetel van Licht bevestig je de aardse realiteit door haar lief te hebben. Het Licht is de eeuwige Gever en de persoon is de behoeftige nemer. Jij bent de Zon van Liefde die je persoonlijkheid nodig heeft om tot vervolmaking te komen. Jij bent de ware liefde voor jezelf. Je kunt de tekortkomingen en de behoeften van jezelf niet verstoppen voor je Zelf. Accepteer jezelf zoals je bent. Als je de moed bijeen raapt om zo te leven, zul je niet langer gebukt hoeven gaan onder het zelfbeeld dat zwaar op je schouders drukt. "Kom tot Mij, want mijn juk is licht en mijn heerschappij mild", leerde Jezus. In het Rijk van Licht is geen juk en geen plaats voor heerschappij, leert de Geest je nu.

Heb jezelf lief. Je persoonlijkheid kan zichzelf niet lief hebben, omdat zij de perfecte onvolmaaktheid is. De persoon weet niet wat liefde is. Hij geeft om te kunnen nemen. Koortsachtig speurt het ego zijn omgeving af in zijn drang naar overleving. Wie de dood als enige zekerheid kent, wie de dood tot een almachtige god heeft gekroond, kan niet anders dan zo in het leven staan. Zwaar, loodzwaar is dit bestaan. Donker de nachten, bloedrood de dagen. Wie ziet dat? Wie ziet het ongelukkige bestaan dat je leeft? Wie is getuige van de ene teleurstelling na de andere? Juist, Jij!

Laat los. Laat het leven leven. Probeer haar niet te domineren of om haar de wil van het ego op te leggen, want dat is een onmogelijke zaak. Wees blij! Je kunt niet in twee werelden leven. Het Onverdeelde kent geen dualiteit. Het is tijd om je maskers af te zetten en de wereld je ware gezicht te tonen. Het is tijd. De hoogste tijd. Dit boek lezen is niet genoeg. Je moet deze woorden leven. Je moet de boodschap zijn.

Ik wend me nu direct tot jou. Ik weet wanneer je het ene denkt en het andere voelt en ten slotte het derde zegt. Ik ken je beter dan dat jij jezelf kent. Wees niet bang voor het leven, want zij heeft je lief. Meer dan dat jij je ooit zou kunnen bedenken. Teder is haar aanraking, vriendelijk is haar woord, warm is haar gebaar, innig is haar omhelzing. Het leven heeft geen juk en toch houd jij er één vast in de vorm van het verleden.

Ik zeg je nu: je bent uitverkoren om liefde te krijgen. Je bent geroepen om lief te hebben. Je bent mijn hart, mijn bloed en mijn ogen. Als ik voor jou kon sterven, zou ik dat in alle liefde doen, maar

de dood ken ik niet. Ik leef voor je. Mijn hart is in jouw tempel en zij klopt voor mij. Ontken haar niet, want zij heeft al genoeg gebloed in deze wereld. Van mijn hemelse schepping is hel gemaakt, maar niets is wat het lijkt te zijn. De hemel heb ik verstopt in het hart van de wereld. Geen haar kan haar worden gekrenkt, haat kan haar niet beroeren, geen kogel kan haar raken, geen brand kan haar verteren.

Zoek de hemel in dat wat je 'zelf' noemt, want wie zoekt, zal vinden. Onderwerp elke kamer en elke uithoek van je wezen aan dit onderzoek en als je haar gevonden hebt, deel haar dan met je naaste. Mijn hemel is jouw redding uit de hel van het ego. Durf te leven, want dood ben je als je jezelf niet kent. Mijn adem zal je doen opstaan uit de dood als je mij vraagt je leven binnen te komen. Open je hart en wees klaar om mij te ontvangen. Ik en jij, twee verschillende woorden, maar hun bron is Eén. De bron ben Ik. Ont-dek Mij.

De wind

Ik ben als de wind die door je haren strijkt, dan weer ferm, dan weer kalm. Ik ben de levensadem van een ieder die was, is en die zal komen. Als een kind zo blij en onbevangen speel ik met de zee, de lucht, de aarde en de bomen.

Ik ben als de wind die als een bries verkoeling in de hitte brengt. Ik ben de verleider die speelt met haar lokken als zij je ondeugend met haar vinger wenkt.

Ik ben de wind van de storm die dood en leven zaait, ik ben hij die ongevraagd in illusies van dromers grist en graait. Ik ben nimmer in stilte, ook al doe ik vaak alsof, wanneer ik opsteek en mij sterk, schiet menig streber uit zijn slof.

Ik ben de storm van de orkanen die dromen verpulvert om nieuwe te schenken. Ik ben de rechtvaardige ook al zullen vele mensen anders van mij denken.

Uit vreugde speel ik met je lichaam, met je geest dein ik op de golven van het bestaan, je ziel blaas ik behoedzaam elke nacht nieuw leven in. Ik geef, ook al zie jij alleen wat ik neem. Wanneer jij me verwenst, maak ik het je heimelijk naar de zin.

Ik ben de onbegrepen wind. Ik zoek mijn heil in harten die vervuld zijn met geloof. Zij weten dat ik altijd nakom wat ik beloof. Ik ben de wind van liefde en genade, wanneer jij je verzet staakt en mij omhelst, zal ik je in pure weelde doen baden.

Ik ben de wind die je ziel wast en je geest doopt. Ik ben je prins op het witte paard, de geest van de verlosser. Ik ben Dat waar je al je leven lang op wacht en in stilte op hoopt.

Ik ben de wind der winden. Door vele ogen gezocht, slechts door blinden gezien. Wees gerust, zoek mij niet, want wanneer jij de tijd naar het Nu brengt, zal ik je vinden.

Oefening:

Staaak de strijd die je al zo lang voert tegen jezelf. Accepteer jezelf zoals je bent, onvoorwaardelijk. Kijk vandaag met liefde naar alles en iedereen die je ontmoet. Dit geldt voor zowel je innerlijke als je uiterlijke wereld. Kijk met genade en volledige acceptatie naar alle gedachten die je ziet, emoties en gevoelens die je voelt, situaties en mensen die je vandaag ontmoet. Veroordeel je zogenaamde tekortkomingen niet, maar luister naar dat wat ze je willen vertellen. Luister waar ze werkelijk om vragen: heling. Genees de wereld door jezelf te genezen.